

[Rager.]

der allerede har komplimenteret den højt-ærede Socialminister for det Forslag, der er fremlagt her, og jeg skal ikke andet end føje en beskeden lille Blomst til den store Buket, han allerede har faaet.

Selv om det ikke skulde lykkes at komme igennem alle Forslagets Dele i denne Samling, hvad jeg dog meget indestændigt vil haabe, tror jeg, man vil gøre Ret i at sørge for i alt Fald at faa det Afsnit af Loven, som omhandler Arbejdsløshedsforsikring og ikke mindst Oprettelsen af Krisekasser — jeg er ikke kommet ind paa dette Spørgsmaal, fordi Ordføreren for Socialdemokratiet var saa stærkt inde paa det —, vedtaget i indeværende Samling. Det blev for en stor Del behandlet i Udvalget i Fjor, og jeg tror, at med Forhandlingsvillie fra begge Sider vil det kunne lykkes at faa det vedtaget i Aar. Hvis vi altsaa ikke kan faa hele Socialreformen i Aar, saa lad os i alt Fald faa dette Afsnit.

Trier: Idet jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale Forslaget om Ulykkesforsikring til velvillig Behandling, vil jeg straks gøre den Bemærkning, at alle de mange Detailler i Lovforslaget vil jeg ganske roligt henvise til Behandling i det Udvalg, der bliver nedsat, og i Dag kun omtale de store Linier i Lovforslaget.

Det første Krav, der maa stilles til en Ulykkesforsikringslov, saavel som til enhver anden Forsikringslov, er, at den er opbygget saaledes, at den medfører, at Loven benyttes saa lidt som muligt, med andre Ord, for denne Lovs Vedkommende, at Loven er opbygget saaledes, at den fremmer Ulykkeforebyggelse i saa høj Grad som muligt.

Naar man stiller dette Krav og spørger, om dette Lovforslag da betyder et Fremskridt paa dette Omraade i Sammenligning med den nuværende Ordning, maa jeg sige: Ja, det betyder efter min Mening et meget betydeligt Fremskridt ved den nye Forsikringsordning, der er foreslaaet.

Forholdet er for Øjeblikket det, at vi lever med 40 forskellige Ulykkesforsikrings-selskaber, der konkurrerer stærkt med hinanden, og som søger paa enhver Maade at faa hver især deres Forsikringer, og som ikke kan og som ikke har lagt nogen som helst Vægt paa Ulykkeforebyggelsen. Det er meget karakteristisk, at Ordførerne for Oppositionen, de ærede Medlemmer Hr. Krag, Hr. C. J. F. Sven og Hr. Geert-Jørgensen, ikke havde Tid til andet, da de omtalte Forsikringsordningen, end at tale

som Defensorer for den private Forsikrings-geschæft. Ingen af dem havde Tid til at røre ved de Fordele, der var knyttet til den her foreslaaede Forsikringsordning, og dèr vil jeg meget gerne understrege det ulykkeforebyggende, idet der skabes en Mulighed med de faa Forsikringsforbund, i Modsætning til de 40 Forsikrings-selskaber, for at disse kan deltage i det præventive Arbejde.

I det raadgivende Udvalg har Mindretallet — det er Ingeniør Schiøler — herom udtalt, at det i og for sig var overflødig, fordi vi jo havde et effektivt Fabriktilsyn. Jeg føler mig meget smigret ved fra Arbejdsgiverside at høre det; i Almindelighed hører vi jo, at vi har et Fabriktilsyn, der gør en Masse Ulejlighed, men ikke udfører noget indenfor Arbejdsgivernes Virksomheder. Men jeg maa desværre tage Afstand fra, at vi har et effektivt Fabriktilsyn. Forholdet er jo det, at saaledes som Fabriktilsynet er og maa være, kan det kun komme yderst sjældent paa Virksomhederne og derfor ikke virke tilstrækkeligt ulykkehindrende. De kan give Vejledning, og de forbedrer utvivlsomt Forholdene, men ikke tilstrækkeligt.

Derfor er det fuldt naturligt, at det raadgivende Udvalg har haft for Øje ved Indskrænkning af Selskabernes Antal at kunne tage disse i Brug til forebyggende Arbejde, saaledes som det er sket i Udlandet det ene Sted efter det andet, og sket med stor Virkning. Hvordan kan det gøres? Ja, for det første vil det betyde noget, at Forsikringsforbundenes Folk kommer ud omkring, men stærkest vil det virke, at Forsikringsforbundene vil være i Stand til at kunne sætte deres Præmier efter den Orden, der er paa Arbejdspladsen.

Hvis en Arbejdsgiver bliver klar over, at han, naar hans Maskiner er ubeskyttede, naar hans Stiger mangler Trin, naar der er Huller i hans Gulv, saa Folk styrter og brækker Benene, naar han stabler sine Sække op, saaledes at Folkene er udsat for at faa dem i Hovedet, risikerer, at Ulykkes-selskabet siger: Ja, min kære Ven, du har en saadan Uorden paa din Arbejdsplads, at vi maa forhøje dine Præmier — vil det i allerhøjeste Grad virke ulykkeforebyggende, og det vil ogsaa virke som Retfærdighed Arbejdsgiverne imellem.

Jeg sætter, at der er to ganske ensartede Virksomheder, som falder indenfor ganske den samme Førekasse. I den ene er alt i Orden, Maskinerne er ypperligt dækkede og i en passende Afstand fra hinanden, der er god Belysning, saa at man ikke paa Grund af Mørke risikerer at falde i Maskinerne, der er ingen Huller i Gulvet,